

Ewa Rajkowska, Danuta Prinke, Jacek Nowakowski, Bogumiła Janiak

Kowalewko, gm. Oborniki, woj.
poznańskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 17, 69

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KONALEWKO, gm. Oborniki
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Ewa Rajkowska /autorką sprawozdania/
i mgr Danuta Polke przy udziale mgr Jacka Kpakowskiego
i Bogumiły Janiak. Finansowali: WKZ w Poznaniu i Muzeum
Archeologiczne w Poznaniu. Pierwszy sezon badań.
Omentarzysko z przełomu epoki brązu i okresu halstackiego.

Stanowisko położone jest na terenie starej żwirowni między drogą a Objezierze do Nieckajny w odległości 150-200 m na południe od drogi. Od strony północno-wschodniej ograniczone jest rzeką Samicą. Omentarzysko znane jest już od końca XIX wieku i systematycznie niszczone w wyniku eksploatacji piasku i żwiru oraz amatorskich poszukiwań.

Badania koncentrowały się w obecnej południowo-zachodniej części omentarzyska. Rozkopano obszar o powierzchni 118 m², odkrywając 38 grobów ciałopalnych kultury łużyckiej, w tym 2 groby jamowe i 36 popielnicowych. W większości posiadały one obwarowania lub bruki z kamieni. Obok grobów odkryto również 2 jamy, w tym jedną znacznego rozmiarów, zawierającą fragmenty ceramiki oraz kości zwierzęce. Inwentarz grobowy stanowiły paczunia - garnki, czepaki, misy, amfory, przedmioty z brązu i żelaza - siekierki, dźwuta, grociki, bransolety, szpile, brzytwa, spiralki oraz paciorki szklane i bursztynowe.

Do siekaczy odkryć należy domniemany grób odlewnik oraz dwa naczyńka malowane, jak również znalezione luźno gwóźdźsiowata zausznica scytyjska.

Materiał przechowywany w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

KRÓLOWE, gm. Głubczyce
woj. opolskie
Stanowisko I /1/

patrz neolit

KRZANOWICE
woj. katowickie
Stanowisko 1

Muzeum Górnośląskie
w Bytomiu

Badania prowadził mgr Marian Pawliński. Finansowali WKZ w Katowicach i Muzeum Górnośląskie w Bytomiu. Ósmy rok badań. Omentarzysko kultury łużyckiej.

Przebadano obszar 350 m². Odkryto 30 grobów ciałopalnych popielnicowych i 4 groby ciałopalne jamowe, które na podstawie materiału ceramicznego i przedmiotów z brązu datować można na schyłek II i III okres epoki brązu. W grobach ze schyłku II okresu epoki brązu przepalone kości ludzkie znajdowały się w naczyniach wazowatych, których brzusiec zdobiony był krótkimi listewkami plastycznymi. W kilku przypadkach popielnice te nakryte były pucharkami na wysokiej pustej nóżce. Większość grobów popielnicowych była datowana na III okres epoki brązu. Funkcje popielnic pełniły najczęściej naczynia dwustopkowe karbowane na załamie, garnki o baniastym brzuscu i szyjce z brzegiem wywiniętym na zewnątrz, naczyńka wazowate o baniastym brzuscu i stożkowej szyjce oraz naczynia zdobione na brzuscu guzami. Popielnice nakrywane były najczęściej misami profilowanymi karbowanymi na załamie. W kilku grobach wystąpiły fragmenty przedmiotów z brązu, głównie szpil.

Badania będą kontynuowane.

KRZEMIONKI k. OSTROWA Św., gm. Bodzechów
woj. kieleckie, Rezerwat Archeologiczny

patrz neolit